

ALLÀ, ON HI CANTEN ELS ÀNGELS

Una de les idees que històricament ha engrescat més l'ànim humà ha estat tractar-se amb els poderosos, els il·lustrats, els déus. Francesc Torralba, filòsof, diu que el desig de ser com déus i de participar de la seva condició immortal està expressat en els mites fundacionals de la tradició occidental. Torralba assenyala que els herois grecs «volien ser com déus, participar de la seva naturalesa: heus aquí l'aspiració humana més fonda» (dins el llibre *Planta cara a la mort*). En aquest sentit, els evangelis relaten el moment en què Saule va quedar enlluernat tot cavalcant rumb a Damasc. I de tan encegat, va caure del cavall. L'instant epifànic el va trasbalsar de tal manera que va experimentar una conversió, un canvi profund. Saule passarà a dir-se Pau i emprendre un itinerari vital diferent, en el decurs del qual la seva sensibilitat espiritual i humana serà una altra. Pau esdevindrà un home nou arran d'aquesta aparició divina.

Entrant en l'espai lingüístic català, l'Alguer fou assolat per les pestes d'inicis del XVII. La mortaldat que se'n va derivar explica que bona part dels algueresos d'avui no siguin descendents dels catalans medievals que van repoblar aquest port mediterrani. Així i tot, el català fou la llengua de l'administració durant segles, fet pel qual gaudia d'un enorme prestigi a Sardenya. Per tant, els sards que es van establir a l'Alguer després de l'epidèmia, originaris de Sàsser i altres punts del nord de l'illa, de seguida van adoptar la nostra llengua. Progressar socialment comportava usar el

